

μῆς τῶν ὧν καὶ τῶν ὀρνίθων, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οἱ κατακτηθέντες, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν κ. Σκυλίσσην εὐδαίμονες θνητοὶ οἱ εὐρόντες καταναλωτὰς διὰ τὰ πετούμενά των.

Τὴν φορὰν ταύτην προήδρευε τοῦ χοροῦ ἐγγχωρία, ἀληθὴς κομψὴ Ἀθηναία καὶ αἱ ὑποβλέπουσαι αὐτὴν ὀψίπλουτοι δέσποιναι εἶδον ἴσως ὄχι μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὅτι ἡ κτόπια ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἀληθινῆς εὐγενείας, διότι δὲν τοὺς ἀπεστήθισεν ὡς αἱ ἀντίζηλοί της, ἀλλὰ τοὺς ἐνεπνεύσθη μὲ τὴν ἀέρα τὸν ὁποῖον ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς τάξεως ἐν ᾗ ἐγεννήθη.

Διὰ τοῦτο ἡ περιποίησις ἦτο ἴση πρὸς ὅλους, πλήρης λεπτότητος καὶ χάριτος, χωρὶς ἐπιδείξεως καὶ ἐπιβολῆς, ὡς εἰς τοὺς οἴκους τῶν χαβιανοχανιτῶν, τοὺς ὁποίους πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀηδοῦς λίμης εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν προσκεκλημένων συμβουλευόμενα νὰ ἐκδώσουν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα Τιμοκατάλογον ὄλων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ των, ἀπὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας των μέχρι τοῦ εὐτελεστέρου δοχείου των, τὰ ὁποῖα νὰ διανέμουν εἰς πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτοὺς.

Ὁ κόσμος ἦτο καὶ πολλὸς καὶ ἐκλεκτός, ἀλλὰ μᾶλλον πολλὸς, παρὰ ἐκλεκτός, διανεμηθεὶς ἐν ἀνέσει εἰς τὰς πέντε ἐξ αἰθούσας τὰς διὰ χορὸν ὀρισθείσας, ἐνῶ τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας ἦτο ἀνοικτὸν, ἐλεύθερον εἰς τὸν θέλοντα νὰ περιγηθῇ τὴν κυρίαν τοῦ ἀναμέσον εἰκόνων, ἐπιγραφῶν, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν λέκτρων τοῦ οἰκοδεσπότη, ἄνωθεν τῆς ὁποίας ὡς *bas bleu* ἐπιγραφὴ συμβουλευτικὴ συνιστᾷ τὸ: **Ἐκαίρως πᾶντὶ πράγματι.** Οἱ διπλωμάται ὅλοι ἐδῶσαν γενικὴν συνέντευξιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ κ. Σλήμαν, μὴδὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐξάρχου ἐξαιρουμένου, ὄχι τοῦ Ἐξάρχου τοῦ ἀγιοταρεϊτικοῦ μετοχίου. Ὁ ζωηρότερος μεταξὺ ὄλων ἦτο ὁ τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς, ὅπως ἀντίθετος τῆς πολιτικῆς του ἦτις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶναι καταπραϋντικὴ. Ἡ χαριεστάτη Κυρία Ἀναργύρου ἦτις εἶχε διπλασιάσει τὴν ἀρρενωπὴν καλλονὴν της ἡτληε ἐκ τοῦ πνεύματός της πολλοὺς σπινθῆρας, οἵτινες δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ σταθοῦν ἱκανοὶ νὰ πυρπολήσουν καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ξανθῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ αὐτὴ δὲ ἀντιπροσωπεύετο πλήρης, διότι πλὴν τῆς κ. Ἀναργύρου μετὰ τοῦ κ. Χαδζηπέτρου ἦσαν καὶ ἡ Κ. Σαχίνη μετὰ τοῦ Κυρίου της, καὶ οἱ υἱοὶ Χαδζῆ Πέτρου.

Οἱ βασιλόφρονες, ἐπὶ κεφαλῇ οἱ κύριοι Βαλαωρίται, ἀνεμένον μέχρι μεσονυκτίων τὴν ἐλευσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἦν ἰδεῖν ἐκ τῶν πτυχῶν τῶν προσώπων των ἀνακύπτουσιν ἑντροπαλὴν τὴν ἀνυπομονήσαν των, ὅπως εἰ δυνατόν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των πᾶσι τὸ πρῶτον βλέμμα τοῦ Βασιλέως εἰσερχομένου. Ἡ νεολαία εἶχε συνωμοτήσει ἐναντίον των, συνεφωνήθη νὰ τρέξῃ μαγικὸς ψιθύρος δι' ὅλων τῶν αἰθουσῶν: "Ἐρχεται ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ ἀποθαυμάσουν τὰ ἀποτελέσματά του ἐπὶ τῆς στολῆς των ἐξ Ἰονίου βουλευτῶν, ἀλλ' ἄλλοι πάλιν τοὺς ἐλυπήθησαν καὶ ἐματαίωσαν τὴν συνωμοσίαν.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ὅμως, καλὰ κακᾶ, ἦτο ὄχι *sur le qui vive*, ἀλλὰ *sur le qui le chapeau*, παρετηρήθη δὲ ὅτι φεύγων καὶ διὰ τοῦ κήπου ἀκόμη ἔβαινε ἀσκεπής. Ἡ μέριμνα αὐτῇ δὲν τὸν ἡμπόδιζε νὰ εἶναι ῥαδινώτατος γεροντόπαις ἐκφράσας μάλιστα τὴν εὐλὴν πρὸς Γαλλίδα Κυρίαν νὰ γίνῃ *page* αὐτῆς. Συνείθιζαν δὲ οἱ *pages* αὐτοὶ νὰ σηκώνουν τὴν οὐρὰν τῶν Κυριῶν. Ἡ Γαλλίς τῷ παρετήρησεν ὅτι ἡ μόδα πέρασεν· ὁ δὲ κ. Καλλιγᾶς ἀντιπαρετήρησε καθὼς βουλευτὴς ὅτι ἡ μόδα—τοῦ σηκώματος βεβαίως—πάντοτε ὑπάρχει.

Τὰ λευκὰ ἐβασιλεύουν· αἱ λευκότεραι ἦσαν λευκαί· οὕτως

ἐπανηγυρ

μοι ἀνοίξε

ματα χιόν

Δὲν πρέ

ἐχαρακτήρι

τῶν μυρίων μ

καὶ τοῦ κ. Κουμαν

τῆς ἐσπερίδος, οὔτε

σωρεῖαν τόμην εἰς αἶθου

λογιώτατοι καὶ οὕτω κ

Κρεῖμα ὅτι δὲν ἦτο προσκεκ

ἵνα λύσῃ τὸ ζήτημ' αὐτός!

Ῥοδενδυμένη ἡ δεσποινὴς Ἐλ

δεσποινὴς Λουκία Μπαλάνου, μὲ τοὺς

στρύχους της, κυανῇ ὡς εἰκὼν θαλασσο

Σταῖκου καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα φέρουσα ἡ οἰκο

δὲ πολυτίμου περιδεραίου χάντρας ἐξ ἀρχαίου ταφ

μένους εἰς τὸν λαϊμόν της.

Μία κατάκτησις γυναικός. Ὁ κ. Σλήμαν ἄλλοτε ἀπέλυε

τοὺς προσκεκλημένους του περὶ τὴν 12ην διὰ νὰ μὴ χάνῃ

τὸ φαληρικὸν λουτρόν του περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν. Τὸ

λουτρόν ἐβυστιάσθη εἰς τοὺς φίλους, οἵτινες διελύθησαν περὶ

τὴν 3ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ἐπὶ τοῦ ἀβροτέρου βραχίονος μι' ἀδεξιότης ἤνοιξε βάρ

βαρον ἀμυχήν, ῥοφήσασαν ἐν ἡδονῇ τόσῳ θερμὸν αἷμα. Ἄν

τὸ ἐμάνθανεν ὁ ποιητὴς τῶν Ἰστών Ἀράχνης θὰ ἔγραφε

νέον λεπτοφυγεμένον ποίημα εἰς τὴν ἀμυχήν της. Τὴν φο

ρὰν αὐτὴν ῥητῶς θὰ ἔλεγεν ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀδωνιδος τὸ

αἷμα ἐβλάστησεν ἀνεμῶν, ἀπὸ τὴν ἀμυχήν τῆς γαλα

κτόχρου κόρης θὰ ἐφύετο ἱσμός.

Εἰς γελοῖος ἱππότης διεσκέδασε κάμπουσους ὅσοι τὸν ἤξιουν

παρατηρήσεως.

Σημεῖον Καιρῶν· εἰς μίαν αἰθουσαν εἶναι ἡρτημένοι οἱ

πρόφην βασιλεῖς, οἱ νῦν βασιλεῖς καὶ δύο θέσεις μένουσιν χῆ

ραι δι' ἄλλους δύο.

Ὁ κ. Σλήμαν σκέπτεται νὰ βάλῃ τὸν Καποδίστριαν,

ἀλλὰ τοῦ λείπει ἡ Καποδίστρινα.

Viriloque.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ στεφανῶν ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ τὴν κορυφὴν τοῦ **Μ** ἢ **Χάνεσαι** δημοφιλὴς συνεργάτης μας Γεώργιος Σουρῆς ἐστεφανώθη μετὰ τῆς χαριέσσης δεσποινίδος Μαρίας Κωνσταντινίδου, τὸ γένος Ῥοδοκανάκη. Παρίνυμφος ἦν ἡ καλὴ λίστη κόρη Μαρία Μιχαὴλ Μελά. Οἱ στενότεροι φίλοι τοῦ ποιητοῦ παρῆσαν καὶ ὅλοι ἔρανον τοὺς γάμους αὐτοὺς μετὰ τὰς ἀνθρωπτερας εὐχὰς καὶ τὰ εἰλικρινέστερα συγχαρητήρια.

ΑΛΙΑΝΩΡ.

Αλίαν προσεχῶς ἀρχεται ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸ ἡ δημοσίευσις πρωτοτύπου φανταστικοῦ μυθιστολήματος καὶ ὅμως τῆς πραγματικῆς σχολῆς, ἔργον τῷ παραδοξωτέρου ἀθηναϊκοῦ καλάμου.